Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

8. september 2021*

Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Isikuandmete avalikustamine – Abitaotlus – Taotluse rahuldamata jätmine – Huve kahjustava akti vastuvõtja pädevuse puudumine – Haldusvälise advokaadibüroo koostatud ja allkirjastatud akt – Vastutus – Mittevaraline kahju

Kohtuasjas T-52/19,

AH, esindaja: *avocate* N. de Montigny,

hageja,

versus

Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Sihtasutus (Eurofound), esindajad: F. van Boven ja M. Jepsen, keda abistas *solicitor* C. Callanan,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse esiteks tühistada 22. märtsi 2018. aasta otsus, mille on koostanud ja allkirjastanud haldushaldusväline advokaadibüroo ning mis käsitleb hageja abitaotlust seoses tema isikuandmete avalikustamisega ja hüvitisenõuet, ning teiseks hüvitada mittevaraline kahju, mis hagejale selle otsuse ja avalikustamise tõttu väidetavalt tekkis,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud N. Półtorak ja M. Stancu (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik L. Ramette,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 8. detsembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

Vaidluse taust ja asjaolud, mis leidsid aset pärast hagi esitamist

1 Hageja AH on Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Sihtasutuse (Eurofound) lepinguline töötaja.

2 13. juunil 2017 esitas ta Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 90 lõike 1 alusel taotluse arvata ta tagasiulatuvalt teise tegevusüksusse. Eurofound jättis tema taotluse 11. juuli 2017. aasta otsusega rahuldamata.

3 Hageja esitas 8. septembril 2017 personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel selle otsuse peale kaebuse (edaspidi „8. septembri 2017. aasta kaebus“), mille Eurofoundi teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus 8. jaanuaril 2018 rahuldamata jättis. Viimati nimetatud otsust hageja edasi ei kaevanud.

Hrlink-faili avastamine

4 Hageja avastas 12. jaanuaril 2018 faili nimega „hrlink“ (edaspidi „*hrlink*-fail“), mis oli kättesaadav Eurofoundi töötajatele ühes selle serveritest. See fail sisaldas mitut Eurofoundi töötajaid puudutavat konfidentsiaalset alamfaili, mille hulgas oli 8. septembri 2017. aasta kaebuse toimik (edaspidi „vaidlusalune toimik“). Toimikus olid kaebuse menetlemisega seotud dokumendid, sealhulgas 9. septembri 2017. aasta e-kiri, milles [*konfidentsiaalne*] [1] ja [*konfidentsiaalne*] arutasid muu hulgas võimalust algatada hageja suhtes distsiplinaarmenetlus hageja 8. septembri 2017. aasta kaebuses esitatud valeväidete tõttu.

5 Pärast seda avastust saatis hageja 15. jaanuaril 2018 mitmele kolleegile vaidlusaluse toimiku hüperlingi ning palus neil kontrollida, kas neil on võimalik toimikuga tutvuda. Pärast seda, kui hageja oli neilt kinnituse saanud, teatas ta samal päeval e-kirjas sellest juhtumist Euroopa Andmekaitseinspektorile. Viimane algatas selles küsimuses uurimise, mis registreeriti numbriga [*konfidentsiaalne*] (edaspidi „Euroopa Andmekaitseinspektori esimene uurimine“).

6 [*Konfidentsiaalne*] ametiühing andis 30. jaanuari 2018. aasta e-kirjas tegevdirektorile teada, et on toimunud Eurofoundi töötaja isikuandmete avalikustamine, kusjuures see töötaja oli ühtlasi selle ametiühingu täitevkomitee liige Eurofoundis.

2. veebruari 2018. aasta taotlus ja vaidlustatud otsus

7 Hageja saatis 2. veebruaril 2018 oma advokaadi kaudu tegevdirektorile ja sel ajal ametis olnud personalijuhile e-kirja (edaspidi „2. veebruari 2018. aasta taotlus“), mis sisaldas esiteks abitaotlust selleks, et Eurofound uuriks hageja ülemuse raskeid rikkumisi, mis on tulnud ilmseks vaidlusaluse toimikuga tutvumisel ja mis täpsemalt seisnevad hageja isikuandmete avaldamises ja [*konfidentsiaalne*] 9. septembri 2017. aasta e-kirjas väljendatus, ja teiseks personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel esitatud kahju hüvitamise nõuet, mille eesmärk oli saada esialgse hinnangu kohaselt 60 000 euro suurune summa nende rikkumistega tekitatud kahju hüvitamiseks.

[1] Konfidentsiaalsed andmed kustutatud.

8 14. veebruaril 2018 kinnitas üks Iiri advokaadibüroo (edaspidi „haldusväline advokaadibüroo“) Eurofoundi nimel 2. veebruari 2018. aasta taotluse kättesaamist.

9 Haldusväline advokaadibüroo teatas 22. märtsi 2018. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) hagejale, et tema 2. veebruari 2018. aasta taotluses esitatud kahju hüvitamise nõue jäeti rahuldamata põhjusel, et tema isikuandmeid ei ole tahtlikult avaldatud, ja et seega ei maksta talle mingit hüvitist. Selles otsuses täpsustas advokaadibüroo samuti, et Eurofound tunnistab, et *hrlink*-fail ei olnud turvatud, ning alustab selle turvavea suhtes siseuurimist. Selleks palus advokaadibüroo hagejal vastata teatavatele küsimustele selle kohta, kuidas ta ise sellele failile juurde pääses.

10 Pärast seda, kui vaidlustatud otsus oli vastu võetud, saatis hageja advokaat haldusvälisele advokaadibüroole 5. aprillil ja 9. mail 2018 kaks e-kirja, millele viimane vastas 26. aprilli ja 1. juuni 2018. aasta e-kirjadega. Nende e-kirjade eesmärk oli selgitada selle otsuse sisu ja ulatust, eelkõige eespool punktis 9 nimetatud uurimise ulatust.

11 Hageja esitas vaidlustatud otsuse peale 21. juunil 2018 personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse (edaspidi „21. juuni 2018. aasta kaebus“), paludes esimese võimalusena Eurofoundil see otsus tühistada ja viia läbi tema palutud uurimine, enne kui otsustatakse tema isikuandmete avalikustamise tõttu esitatud kahju hüvitamise nõude rahuldamata jätmise üle, ning võtta selle avalikustamise eest vastutavad isikud vastutusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) artikli 49 alusel, ning teise võimalusena maksta talle tekitatud mittevaralise kahju eest 30 000 eurot hüvitist.

12 Haldusväline advokaadibüroo teatas 18. oktoobri 2018. aasta otsusega hagejale, et tema kaebus jäeti rahuldamata. Selle otsuse allkirjastas üks selle büroo advokaat kui „Eurofoundi esindaja“.

Eurofoundi poolt hageja abitaotluse alusel võetud meetmed ja hrlink-faili turvavea avastamine

13 Kahe 2. veebruari 2018. aasta e-kirjaga teavitas Eurofound esiteks oma töötajaid turvamata juurdepääsust *hrlink*-failile ja sellega seoses veaparandusmeetmete võtmisest ning teiseks Euroopa Andmekaitseinspektorit sellest turvaveast. Viimati nimetatud e-kirja järel algatas Euroopa Andmekaitseinspektor uurimise, mis registreeriti numbriga [*konfidentsiaalne*] (edaspidi „Euroopa Andmekaitseinspektori teine uurimine“).

14 Eurofoundi andmekaitseametnik (edaspidi „andmekaitseametnik“) koostas 28. märtsil 2018 esimese aruande *hrlink*-faili turvavea kohta.

15 Euroopa Andmekaitseinspektor teatas 3. aprilli 2018. aasta e-kirjas Eurofoundile, et vaatamata isikuandmete avalikustamisega seotud raskele rikkumisele turvamata juurdepääsu tõttu sellele failile on seni võetud parandusmeetmed rahuldavad ja tema teine uurimine seetõttu lõpetatakse.

16 Andmekaitseametnik palus 13. aprilli 2018. aasta e-kirjas hagejal täita küsimustik uurimismenetluses, mida ta läbi viis, et koostada Euroopa Andmekaitseinspektorile ja tegevdirektorile aruanne loata juurdepääsu kohta *hrlink*-failile. Hageja palus andmekaitseametnikule samal päeval saadetud vastuses pöörduda tema advokaadi poole, kes kirjutas andmekaitseametnikule 20. aprillil 2018, täpsustades oma seisukohta selles uurimises.

17 Andmekaitseametnik andis 24. mai 2018. aasta e-kirjas Euroopa Andmekaitseinspektorile ülevaate loata juurdepääsu *hrlink*-failile puudutava siseuurimise käigust. Pärast seda e-kirja teatas Euroopa Andmekaitseinspektor 14. detsembril 2018 Eurofoundile uuesti oma kavatsusest tema teine uurimine lõpetada.

18 Euroopa Andmekaitseinspektor kirjutas 4. juuli 2018. aasta e-kirjas tegevdirektorile kui Eurofoundis isikuandmete töötlemise eest vastutavale isikule, et teavitada teda hageja poolt Euroopa Andmekaitseinspektorile esitatud kaebusest ja küsida temalt, kas tal on märkusi esimese uurimise käigus hageja esitatud väidete kohta. Direktor vastas sellele e-kirjale 1. augustil 2018.

19 Andmekaitseametnik teatas 18. oktoobri 2018. aasta e-kirjas Euroopa Andmekaitseinspektorile, et Eurofound lasi ühel haldusvälisel äriühingul teha IT-ekspertiisi *hrlink*-faili turvavea kohta ja ekspertiisi lõpparuanne kinnitas, et see fail oli kättesaadav vähemalt aastast 2014, kuid selle faili turvaparameetritesse ei ole tehtud ühtegi tahtlikku muudatust vaidlusaluse toimiku avalikustamiseks.

20 Tegevdirektor saatis Euroopa Andmekaitseinspektorile 21. juunil 2019 e-kirja, teavitades viimast hageja kaebuse menetlemisel viimati tehtud toimingutest ja käesolevas asjas Üldkohtu menetluses olevast hagist. Euroopa Andmekaitseinspektor vastas 3. juulil 2019 Eurofoundile, et tema esimene uurimine peatatakse seniks, kuni käesolevas kohtuastmes kuulutatakse menetlust lõpetav lahend. Samasugune e-kiri saadeti hagejale 31. juulil 2019.

Menetlus ja poolte nõuded

21 Hageja esitas käesolevas asjas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 28. jaanuaril 2019. Hageja taotles samal päeval eraldi esitatud dokumendiga anonüümsust kooskõlas Üldkohtu kodukorra artikliga 66 ja tema taotlus rahuldati 11. märtsi 2019. aasta otsusega.

22 Eurofound esitas 26. aprillil 2019 kostja vastuse. Samal päeval kodukorra artikli 66 alusel eraldi dokumendina esitatud taotluses palus ta jätta teatavad hagiavalduses sisalduvad andmed üldsusele avaldamata.

23 Hageja esitas 10. juulil 2019 repliigi, mis sisaldas ka taotlust võtta menetlust korraldavad meetmed. Samal päeval esitatud eraldi dokumendis palus ta jätta teatavad repliigis sisalduvad andmed üldsusele avaldamata.

24 Hageja esitas 12. augustil 2019 Üldkohtu kantseleisse taotluse tõendite kogumiseks. Üldkohus palus 20. augusti 2019. aasta kirjas Eurofoundil vasturepliigis esitada selle tõendite kogumise taotluse kohta oma seisukohad.

25 Eurofound esitas 18. septembril 2019 vasturepliigi. Samal päeval esitatud eraldi dokumendis kordas ta kõiki käesoleva kohtuasjaga seotud dokumente, sealhulgas repliiki ja vasturepliiki puudutavat taotlust jätta teatavad andmed üldsusele avaldamata.

26 Hageja palus 20. septembril 2019 kodukorra artikli 68 alusel esimese võimalusena liita kohtuasi T-630/19, AH *vs.* Eurofound, käesoleva kohtuasjaga ja teise võimalusena, kui kohtuasju ei liideta, peatada kohtuasja T-630/19 menetlemine. Eurofound esitas nende taotluste kohta oma märkused 29. oktoobril 2019.

27 17. oktoobril 2019 määras Üldkohtu president korrakohase õigusemõistmise huvides põhistatud otsusega pärast asjaomaste kohtunikega konsulteerimist kodukorra artikli 27 lõike 3 alusel uue ettekandja-kohtuniku, kes kuulub Üldkohtu esimesse kotta.

28 Üldkohtu kantselei teatas 20. novembril 2019 pooltele, et menetluse kirjalik osa on lõppenud ja et esimese koja president on otsustanud käesolevat kohtuasja selles menetlusstaadiumis kohtuasjaga T-630/19 mitte liita.

29 Hageja esitas 2. detsembri 2019. aasta kirjaga kodukorra artikli 106 lõike 2 alusel põhjendatud taotluse tema ärakuulamiseks menetluse suulises osas.

30 13. jaanuaril 2020 esitas hageja uue taotluse tõendite kogumiseks, mille kohta Eurofound esitas oma seisukohad 7. veebruaril 2020.

31 Üldkohus liitis 1. oktoobri 2020. aasta otsusega menetluse suulise osa huvides käesoleva kohtuasja kohtuasjaga T-630/19, AH *vs*. Eurofound.

32 Samal päeval avas Üldkohus menetluse suulise osa ja otsustas kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames esitada pooltele küsimused kirjalikult vastamiseks. Pooled vastasid neile küsimustele määratud tähtaja jooksul.

33 Üldkohtu esimene koda otsustas 13. novembril 2020 kodukorra artikli 89 alusel esitada Eurofoundile uued küsimused kirjalikult vastamiseks, millele ta vastas määratud tähtaja jooksul.

34 Eurofound esitas 25. novembril 2020 taotluse tõendite kogumiseks. Üldkohus palus 30. novembril 2020 hagejal esitada selle tõendite kogumise taotluse kohta oma seisukohad suuliselt kohtuistungil.

35 Eurofound esitas 1. detsembril 2020 taotluse teha erand keelte kasutuse korrast suulises osas, et ta saaks end väljendada inglise keeles. Üldkohtu esimese koja president otsustas 3. detsembril 2020 jätta Eurofoundi taotluse väljenduda kohtuistungil inglise keeles rahuldamata, kuna Euroopa Liidu organ või asutus ei saa kodukorra artikli 1 lõike 2 punkti f ja artikli 45 lõike 1 punkti c alusel sellist eranditaotlust esitada.

36 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 8. detsembri 2020. aasta kohtuistungil.

37 Hageja palub hagiavalduses Üldkohtul sisuliselt:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista Eurofoundilt välja 30 000 eurot hüvitisena mittevaralise kahju eest, mis tekitati tema isikuandmete avalikustamise ja 2. veebruari 2018. aasta taotluse rahuldamata jätmisega;

– mõista kohtukulud välja Eurofoundilt.

38 Eurofound palub kostja vastuses Üldkohtul:

– jätta tühistamis- ja kahju hüvitamise hagi tervikuna vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kõik kohtukulud välja hagejalt.

39 Hageja palub repliigis Üldkohtul sisuliselt:

– rahuldada tema taotlus dokumentide esitamiseks ja kohustada Eurofoundi esitama kõik volitused, mis on antud tema esindajatele menetluse kõigis kohtueelsetes ja kohtulikes staadiumides;

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista Eurofoundilt välja 200 000 euro suurune hüvitis, millele lisandub alates kohtuotsuse kuulutamisest viivitusintress Euroopa Keskpanga (EKP) kehtestatud määras;

– mõista kohtukulud välja Eurofoundilt.

40 Vasturepliigis palub Eurofound Üldkohtul:

– jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või igal juhul põhjendamatuse tõttu rahuldamata kõik repliigis esitatud nõuded tema esindajate volitusi puudutavate dokumentide esitamiseks;

– analüüsida ja lahendada üksnes hagiavalduses esitatud nõudeid, nagu seda on nõutud kostja vastuses, ning lükata tagasi uued kahju hüvitamise nõuded ning nende põhjenduseks esitatud vastavad väited ja tõendid, mis esitati esimest korda repliigis, osas, mis puudutab nii 1. augusti 2018. aasta kirja Euroopa Andmekaitseinspektorile kui ka repliigi 9., 10. ja 13. lisas esitatud dokumente;

– mõista kohtulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisnõuded

41 Tühistamisnõuete põhjendamiseks esitab hageja seitse väidet, millest esimene käsitleb isiku huve kahjustava akti vastuvõtja pädevuse puudumist; teine abistamiskohustuse rikkumist ja tema kahju hüvitamise nõude enneaegset rahuldamata jätmist; kolmas administratsiooni seisukoha vastuolulisust ning põhjendamiskohustuse ja õiguse olla ära kuulatud rikkumist; neljas personalieeskirjade artikli 26 ja õigust isikuandmete kaitsele reguleerivate sätete rikkumist; viies huvide konflikti ning haldusasutuste objektiivsuse, erapooletuse ja sõltumatuse kohustuste rikkumist; kuues võimu kuritarvitamist; ja seitsmes personalieeskirjade artikli 17 ja ametiühingutegevuse konfidentsiaalsuse rikkumist.

42 Mis puudutab vaidlustatud otsust osas, milles sellega jäetakse rahuldamata kahju hüvitamise nõue, siis väidab hageja oma teises väites eelkõige, et sellise taotluse rahuldamata jätmine oli enneaegne. Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb aga, et institutsiooni otsus, millega jäetakse kahju hüvitamise nõue rahuldamata, on lahutamatult seotud haldusmenetlusega, mis eelnes Üldkohtule esitatud kahju hüvitamise hagile, ning järelikult ei saa selle otsuse tühistamise nõudeid hinnata kahju hüvitamise nõuetest eraldi (vt selle kohta 6. mai 2019. aasta kohtuotsus Mauritsch *vs.* INEA, T-271/18, ei avaldata, EU:T:2019:286, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna käesoleval juhul on hageja esitanud kahju hüvitamise nõuded, mille

eesmärk on saada hüvitist mittevaralise kahju eest, mis talle väidetavalt tekitati tema isikuandmete avalikustamisega (vt punkt 82 tagapool), siis ei saa selle hüvitisenõude tagasilükkamise vastu esitatud tühistamisnõudeid analüüsida eraldi.

Tühistamisnõuete vastuvõetavus

43 Kuigi formaalselt ei nõua Eurofound tühistamisnõuete vastuvõetamatuks tunnistamist, väidab ta siiski, et need on vastuvõetamatud, kuna hagejal puudub kindel, tegelik ja olemasolev põhjendatud huvi, sest Eurofound ei keeldunud viimast läbi uurimist hageja isikuandmete avalikustamise küsimuses ning on alati teinud Euroopa Andmekaitseinspektoriga selles küsimuses koostööd. Hageja vaidleb nendele argumentidele vastu ja väidab sisuliselt vastu, et Eurofoundi läbi viidud uurimise eesmärk ei ole ühelgi hetkel olnud vastata 2. veebruaril 2018 esitatud taotlustele, nimelt teha kindlaks tema isikuandmete avalikustamise põhjus ja selle eest vastutavad isikud.

44 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui hagejal on huvi vaidlustatud akti tühistamise suhtes. Sellise huvi eelduseks on, et hagi peab oma lõpptulemuse kaudu esitajale mingit kasu tooma. See kasu võib hõlmata nii varalisi kui ka mittevaralisi huve ja asjaomase isiku tulevikuväljavaateid (vt 20. oktoobri 2009. aasta kohtumäärus Lebard *vs.* komisjon, T-89/06, ei avaldata, EU:T:2009:408, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Käesolevas asjas on hageja vaidlustanud abitaotluse rahuldamata jätmise osas, milles sellega paluti, et välisjärelevalve all viidaks läbi haldusuurimine tema isikuandmete väidetavalt ebaseadusliku avalikustamise suhtes kolmandatele isikutele ilma tema eelneva nõusolekuta ja sellise avalikustamise eest vastutavate isikute tuvastamise suhtes. Sellest tõdemusest piisab, et järeldada, et käesolev hagi võib hagejale kasu tuua, kuna vaidlustatud otsuse tühistamise tulemusel võib Eurofound olla kohustatud sellise uurimise läbi viima.

46 Eeltoodust tuleneb, et hageja tühistamisnõuded tuleb lugeda vastuvõetavaks.

Tühistamisnõuete põhjendatus

– *Esimene väide, mis käsitleb huve kahjustava akti vastuvõtja pädevuse puudumist*

47 Hageja väidab oma esimeses väites, et nii vaidlustatud otsuse kui ka kaebuse rahuldamata jätmise otsuse puhul on tegemist pädevuse puudumisega, kuna need otsused tegi haldusväline advokaadibüroo, keda ei saa pidada asutuseks personalieeskirjade tähenduses.

48 Eurofound palub lükata see väide tagasi vastuvõetamatuse tõttu, kuna seda ei esitatud kohtueelses menetluses, ja igal juhul põhjendamatuse tõttu. Esiteks koostas ja allkirjastas haldusväline advokaadibüroo vaidlustatud otsuse Eurofoundi esindajana ja Eurofoundi juhiste alusel. Eurofound täpsustab sellega seoses, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse volitused kuulusid kogu kohtueelse menetluse jooksul ainult tegevdirektorile ja neid ei antud haldusvälisele advokaadibüroole. Teiseks näeb Iiri õigus ette, et haldusväline advokaadibüroo võib allkirjastada haldusasutuse tehtud otsuse. Kolmandaks oli otsus kasutada haldusvälise advokaadibüroo abi tingitud asjaolust, et hageja ise palus õigusnõustaja abi. Neljandaks ei ole teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsustele seatud ühtegi vorminõuet, kuna ka ametnike või teenistujate endi taotluste suhtes ei ole selliseid nõudeid.

49 Ilma et oleks vaja analüüsida, kas 21. juuni 2018. aasta kaebuses on tõepoolest esitatud etteheide, mis võiks käesoleva väitega kokku kuuluda, tuleb meenutada, et väide huve kahjustava akti vastuvõtja pädevuse puudumise kohta on avalikul huvil põhinev väide, mida Üldkohtul tuleb igal juhul kontrollida omal algatusel (vt selle kohta 17. novembri 2017. aasta kohtuotsus Teeäär *vs.* EKP, T-555/16, ei avaldata, EU:T:2017:817, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Seega tuleb seda väidet sisuliselt analüüsida.

51 Esiteks tuleb märkida, et haldusvälist advokaadibürood oli volitatud vaidlustatud otsust välja töötama ja allkirjastama. Vastupidi hageja väidetele ei nähtu aga Üldkohtule esitatud toimikust, et see büroo ei tegutsenud Eurofoundi juhiste kohaselt. Ühelt poolt on selge, et nimetatud büroo mainis alati, et ta tegutses Eurofoundi nimel ja eest. Teiselt poolt kinnitavad kontekstiga seotud asjaolud, mille Eurofound Üldkohtule esitas ja mis puudutavad tema teabevahetust haldusvälise advokaadibürooga kohtueelses menetluses, et selle büroo koostatud dokumendid olid Eurofoundiga kokku lepitud.

52 Teiseks, mis puudutab Eurofoundi poolt haldusvälisele advokaadibüroole vaidlustatud otsuse koostamiseks ja allkirjastamiseks antud volitust, siis väidab Eurofound sisuliselt, et sellele büroole delegeeriti allkirjaõigus ja see delegeerimine oli seaduslik.

53 Sellega seoses olgu kõigepealt märgitud, et olenemata sellest, milline on haldusvälisele advokaadibüroole vaidlustatud otsuse koostamiseks ja allkirjastamiseks antud volitus, on Euroopa Kohus volituste delegeerimise kohta täpsustanud, et liidu institutsioonil või asutusel on õigus kehtestada korralduslikke meetmeid ja delegeerida volitusi tema juurde kuuluvatele otsustusorganitele, sealhulgas oma töötajate juhtimise valdkonnas (vt selle kohta 26. mai 2005. aasta kohtuotsus Tralli *vs.* EKP, C-301/02 P, EU:C:2005:306, punktid 41–43).

54 Järgmiseks tuleb meenutada, et personalieeskirjade artiklis 2 on sätestatud, et „iga institutsioon määrab kindlaks, kes kasutab käesolevate personalieeskirjade kohaselt ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule antud volitusi“ ning et „[ü]ks või mitu institutsiooni võivad […] usaldada ühele endi seast või institutsioonidevahelisele organile osa või kõik ametisse nimetava asutuse või ametiisiku volitused, välja arvatud ametnike ametisse nimetamist, ametialast edutamist või üleviimist käsitlevad otsused“. Seega tuleb pädev asutus kindlaks määrata selle institutsiooni „siseselt“, nii et neid volitusi saab põhimõtteliselt anda ainult ühele või mitmele institutsioonist sõltuvale isikule. Personalieeskirjadega lubatud ainus erand puudutab olukorda, kus üks või mitu institutsiooni otsustab usaldada need volitused neist institutsioonidest ühele või institutsioonidevahelisele organile, kuid need volitused ei või mingil juhul laieneda ametnike ametisse nimetamist, ametialast edutamist või üleviimist käsitlevatele otsustele.

55 Lisaks kujutab allkirjaõiguse delegeerimine endast liidu administratsiooni sisemist töökorraldust puudutavat meedet ja see on tavapärane vahend, mille abil liit oma pädevust teostab. Sellest järeldub, et allkirjaõiguse raames saab õiguse võtta administratsiooni nimel ja kontrolli all selgelt määratletud juhtimis- või haldusmeetmeid põhimõtteliselt delegeerida ainult teenistujatele ja ametnikele (vt selle kohta 6. detsembri 1994. aasta kohtuotsus Lisrestal jt *vs.* komisjon, T-450/93, EU:T:1994:290, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

56 Lõpuks tuleb sellise volituse seaduslikkust, nagu on kõne all käesolevas asjas, hinnata lähtuvalt personalieeskirjade artiklites 90 ja 91 ette nähtud kohtueelse menetluse esemest. Viimase mõte on aga luua institutsiooni ja tema ametniku või teenistuja vahel dialoog probleemide üle, mis võisid töösuhtes tekkida, ning anda neile nii võimalus lahendada vaidlus poolte kokkuleppega (vt

12. märtsi 2019. aasta kohtuotsus TK *vs.* parlament, T-446/17, ei avaldata, EU:T:2019:151, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest järeldub, et selleks, et säilitada avatud suhtumine ja dialoog, mida sellises etapis on vaja, peab institutsioon jääma ametniku või teenistuja eelistatud suhtluspartneriks kogu selle protsessi vältel.

57 Käesolevas asjas tuleb eespool meenutatud põhimõtteid arvestades asuda seisukohale, et kuigi Eurofound sai personalieeskirjade kohase kohtueelse menetluse raames küsida nõu advokaadibüroolt, ei tohi see õigus siiski minna nii kaugele, et see võimaldaks Eurofoundil anda niisugusele haldusvälisele eraõiguslikule üksusele nagu nimetatud advokaadibüroo õiguse koostada ja allkirjastada vaidlustatud otsus.

58 Sellega seoses tuleb tõdeda, et ainus suhtluspartner, kellega hageja kogu kohtueelse menetluse vältel suhtles, oli haldusväline advokaadibüroo, mitte Eurofound. Seega takistas selle büroo ülekaalukas roll kohtueelses etapis rahuliku dialoogi loomist Eurofoundi ja hageja vahel, mis oleks neid võimaldanud käsitleda töösuhtes tekkida võinud probleeme ja andnud neile võimaluse lahendada vaidlus poolte kokkuleppega. Seda asjaolu kinnitas ka Eurofound kohtuistungil, kui ta kinnitas, et otsus lasta end esindada haldusvälisel advokaadibürool tehti ka seetõttu, et 2. veebruaril 2018 esitatud kahju hüvitamise nõue oli „kohtulik“.

59 Kolmandaks tuleb meenutada, et haldusmenetlust reguleerivad ametiasutuste tegevusele omased reeglid ja põhimõtted. Nii nõuab hea halduse põhimõte eelkõige seda, et institutsioonide sisene pädevuse ja allkirjaõiguse jaotus oleks selgelt määratletud ja avaldatud (vt selle kohta 17. novembri 2017. aasta kohtuotsus Teeäär *vs.* EKP, T-555/16, ei avaldata, EU:T:2017:817, punkt 53, ja 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus XG *vs.* komisjon, T-504/18, EU:T:2019:883, punkt 87). Selleks, et järgida õiguskindluse põhimõtet, mis nõuab, et avaliku võimu aktile ei saaks õigussubjektide vastu tugineda enne, kui neil on olnud võimalus sellega tutvuda, tuleb otsused personalieeskirjade kohaselt ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule või Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste kohaselt teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele antud volituste kasutamise kohta nimelt avaldada kohasel viisil administratsiooni poolt kindlaks määratud eeskirjade alusel ja vastavas vormis, kuigi üheski sättes ei ole seda sõnaselgelt ette nähtud (vt 30. novembri 2009. aasta kohtuotsus Wenig *vs.* komisjon, F-80/08, EU:F:2009:160, punkt 90 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et isegi kui eeldada, et Eurofoundil oli õigus anda haldusvälistele advokaadibüroole volitus vaidlustatud otsuse koostamiseks ja allkirjastamiseks, ei tõenda ükski toimikus olev tõend, et see volitus oli selgelt määratletud, ja veelgi vähem, et see oli avaldatud.

61 Neid kaalutlusi arvestades tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle koostas ja allkirjastas haldusväline advokaadibüroo.

62 Teised Eurofoundi esitatud argumendid ei sea seda järeldust kahtluse alla.

63 Esimesena tuleb meenutada, et mis puudutab selle ametiasutuse kindlaksmääramist, kes on pädev jätma rahuldamata personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud abitaotluse ja ametniku poolt personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel esitatud kahju hüvitamise nõude, siis Eurofoundile ei kohaldata Iiri õigust. Nõukogu 26. mai 1975. aasta määruse (EMÜ) nr 1365/75 Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi loomise kohta (EÜT 1975, L 139, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 181) (nõukogu 24. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1111/2005 (ELT 2005, L 184, lk 1) muudetud redaktsioonis) viimase põhjenduse ja artikli 17 koostoimest tuleneb nimelt, et ühelt poolt luuakse Eurofound liidu raames ning see tegutseb kooskõlas liidu õigusega, ja teiselt poolt

kohaldatakse pärast 4. augustit 2005 fondi teenistusse võetud personali suhtes personalieeskirju. Seega isegi kui eeldada, et haldusväline advokaadibüroo võib oma asukoha liikmesriigi õiguse alusel koostada ja allkirjastada ametiasutuse tehtud otsuse, ei saa sellist normi kohaldada personalieeskirjade alusel tehtud otsuste suhtes.

64 Teisena olgu märgitud, et Eurofound ei saa õiguspäraselt väita, et kuna hagejat abistas advokaat, siis oli ka Eurofound kohustatud kasutama haldusvälise advokaadibüroo teenuseid.

65 Selles osas piisab, kui meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa huvitatud isikutel keelata kohtueelses menetluses kasutamast advokaadi abi (vt selle kohta 5. novembri 1991. aasta kohtuotsus parlament *vs.* Virgili-Schettini, C-348/90 P, EU:C:1991:413, punkt 5 ja seal viidatud kohtupraktika). Seda põhimõtet selgitab asjaolu, et kuivõrd institutsioon, kellel on ametnikust või teenistujast ulatuslikumad vahendid, saab kasutada õigustalituse teenuseid ja lasta end abistada või nõustada oma töötajatel, on ametnikul või teenistujal, kellel ei ole tingimata õigusalaseid teadmisi, õigus kasutada institutsioonihaldusvälise õigusnõustaja teenuseid. Lisaks tuleb igal juhul tõdeda, et nagu Eurofound täpsustas oma vastustes menetlust korraldavatele meetmetele, ei olnud ta kohustatud kasutama haldusvälise advokaadibüroo abi, kuna tal oli halduskaebuste menetlemiseks sõlmitud teenustaseme kokkulepe Euroopa Komisjoni personalihalduse peadirektoraadiga.

66 Kolmandana tuleb tõdeda, et Eurofound väidab eelkõige 5. novembri 1991. aasta kohtuotsusele parlament *vs.* Virgili-Schettini (C-348/90 P, EU:C:1991:413) tuginedes vääralt, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsuste suhtes ei kehti ühtegi erilist vorminõuet ning seega võib neid koostada ja allkirjastada haldusväline advokaadibüroo.

67 See kohtuotsus kordab tegelikult kohtupraktikas tunnustatud põhimõtet, mida on käsitletud 9. märtsi 1978. aasta kohtuotsuses Herpels *vs.* komisjon (54/77, EU:C:1978:45) ja mille kohaselt ei kehti ametniku poolt personalieeskirjade artikli 90 alusel esitatud taotlusele ühtegi vorminõuet ning administratsioon peab taotluse sisu tõlgendama ja mõistma sellise hoolsusega, mida suur ja hästi varustatud organisatsioon peab temaga seotud isikute, sealhulgas oma personali suhtes üles näitama. Vastupidi Eurofoundi väidetele on vorminõudeid puudutav paindlikkus aga kohaldatav ainult taotlustele, mille esitavad ametnikud või teenistujad, kes võivad sellise taotluse esitada ka advokaadi vahenduseta, kuid mitte ametlikule otsusele, mille institutsioon peab sellise taotluse alusel tegema ning mille koostamist ja allkirjastamist ei saa nähtuvalt eespool punktis 57 selgitatust delegeerida haldusvälisele eraõiguslikule üksusele.

68 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuse tegemisel rikuti pädevuse nõudeid, mistõttu on eelkõige eespool punktides 58 ja 60 esitatud kaalutlusi arvestades rikutud hea halduse reegleid personalihalduse valdkonnas. Sel põhjusel tuleb see otsus tühistada (vt selle kohta 17. novembri 2017. aasta kohtuotsus Teeäär *vs.* EKP, T-555/16, ei avaldata, EU:T:2017:817, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

69 Korrakohase õigusemõistmise tagamiseks tuleb siiski analüüsida ka hageja teist väidet.

– *Teine väide, mis eelkõige puudutab abistamiskohustuse rikkumist*

70 Hageja väidab sisuliselt, et Eurofound rikkus abistamiskohustust, kuna ta jättis kahju hüvitamise nõude enneaegselt rahuldamata, ilma et ta oleks läbi viinud uurimist, mida hageja oli 2. veebruaril 2018 taotlenud. Selle uurimise eesmärk oleks hageja sõnul pidanud olema välja

selgitada turvaveaga seotud asjaolud, st tuvastada, kes olid vea eest vastutavad isikud ja millised isikud tutvusid vaidlusaluse toimikuga ning mis põhjusel nad seda tegid, ning võimaldada tal sel moel tõendada kahju, mille hüvitamist ta nõudis.

71 Eurofound vaidleb nendele argumentidele vastu. Ta väidab esiteks vastu, et kahju hüvitamise nõude rahuldamata jätmine ei olnud ennatlik, kuna selle nõude esitamise ajal olid tema käsutuses otsuse tegemiseks olulised asjaolud ning hageja oleks pidanud oma hüvitisnõude tagasi võtma või ootama ahistamist puudutava haldusuurimise ja Euroopa Andmekaitseinspektori uurimise tulemusi ning seejärel esitama kahju hüvitamise nõude, kui ühe või teise uurimise tulemus oleks selleks põhjust andnud. Teiseks väidab ta, et tal ei ole kohustust viia läbi uurimist, et võimaldada hagejal hinnata hüvitist, millele tal on õigus, ega esitada hagejale sellise nõude põhjendamiseks vajalikke tõendeid.

72 Kõigepealt tuleb meenutada, et personalieeskirjade artiklis 24 sisalduvast puhtalt näitlikust tegude loetelust, milles on mainitud ähvardusi, solvavaid või laimavaid tegusid või rünnakuid ametniku isiku või omandi suhtes tema ametiseisundi või kohustuste tõttu, nähtub, et abistamiskohustuse ainus eesmärk on kaitsta liidu ametnikke ja teenistujaid kolmandate isikute või liidu ametnike või teenistujate põhjendamatute ning teenistusüksuse korra ja rahu seisukohast sobimatute rünnakute eest. Üldkohtu praktikas on selle kohta täpsustatud, et abistamiskohustus tekib üksnes selliste tegude puhul, mille õigusvastasust kahtlustatakse ja mida võib mõistlikult käsitada ametnike õigusi kahjustavana (9. septembri 2016. aasta kohtuotsus De Esteban Alonso *vs.* komisjon, T-557/15 P, ei avaldata, EU:T:2016:456, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

73 Personalieeskirjade artikli 24 esimesest lõigust tuleneva administratsiooni abistamiskohustuse kohaselt peab administratsioon olukorras, kus ta seisab silmitsi teenistusüksuse korra ja rahu seisukohast sobimatu juhtumiga, sekkuma piisavalt jõuliselt ning vastama juhtumi asjaoludest tulenevalt vajaliku kiiruse ning hoolsusega, et tuvastada asjaolud ning võtta juhtumist ülevaadet omades sellest tulenevalt vajalikud meetmed. Selleks piisab, kui ametnik, kes taotleb oma institutsioonilt kaitset, esitab esialgsed tõendid nende rünnakute tegeliku toimumise kohta, mis tema suhtes väidetavalt on toime pandud. Kui niisugused tõendid on olemas, peab asjaomane institutsioon võtma sobivad meetmed, eelkõige lastes läbi viia haldusuurimise selleks, et tuvastada koostöös kaebuse esitajaga kaebuse aluseks olevad asjaolud (9. septembri 2016. aasta kohtuotsus De Esteban Alonso *vs.* komisjon, T-557/15 P, ei avaldata, EU:T:2016:456, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

74 Seda kohtupraktikat arvestades tuleb analüüsida, kas Eurofound täitis oma abistamiskohustuse pärast seda, kui hageja oli esitanud taotluse, milles ta palus teatada oma isikuandmete avalikustamisest, mida võib pidada ametnike õigusi kahjustavaks aktiks.

75 Kõigepealt tuleb tõdeda, et pärast hageja abitaotluse saamist võttis Eurofound mitu turvaviga puudutavat meedet. Esiteks parandas ta selle vea ja andis sellest juhtumist oma töötajatele teada; teiseks teatas ta sellest veast viivitamata Euroopa Andmekaitseinspektorile, kellega ta oli Euroopa Andmekaitseinspektori teise uurimise raames pidevalt kontaktis; kolmandaks taotles ta abi teistelt ametitelt, eelkõige Euroopa Liidu Kriminaalõigusalase Koostöö Ametilt (Eurojust) ja Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametilt (Europol), et analüüsida turvaveaga seotud tehnilisi aspekte; neljandaks palus ta haldusvälisel äriühingul teha IT-ekspertiisi; viiendaks vaatas ta IT-valdkonnas kehtiva poliitika ja menetlused üldiselt läbi, sealhulgas isikuandmete kaitse seisukohast.

76 Üldkohus märgib siiski, et vaatamata pingutustele, mida tehti *hrlink*-faili turvavea tagajärgede kõrvaldamise meetmete vastuvõtmisel, ei viidud läbi mingit otsest haldusuurimist, et välja selgitada, kas hageja enda isikuandmeid on selle vea tõttu tegelikult avalikustatud, eelkõige arvestades kohustusi, mis tulenevad määrusest nr 45/2001 (nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39)).

77 Eurofound on nii kohtueelses kui ka Üldkohtu menetluses alati väitnud, et hageja ei ole kunagi õiguslikult piisavalt tõendanud ei seda, et tema isikuandmete avalikustamine oli tahtlik, ega ka seda, et ta kandis selles avalikustamise tõttu kahju. Lisaks, kuna turvavea põhjustanud eksimus oli tehniline ja Euroopa Andmekaitseinspektor jäi Eurofoundi võetud meetmetega rahule, ei nõutud temalt muude sammude astumist.

78 Sellega seoses piisab märkimisest, et Eurofound väidab ekslikult, et kahju tekkimise tõendamiseks peab selline avalikustamine olema tahtlik. Nimelt on oluline meenutada, et kohtupraktika kohaselt kujutab isegi tahtmatu määruse nr 45/2001 (nüüd määrus 2018/1725) sätteid rikkuv isikuandmete avalikustamine endast rikkumist, mis toob kaasa asjaomase institutsiooni vastutuse (vt selle kohta 15. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus HJ *vs*. EMA, T-881/16, ei avaldata, EU:T:2019:5, punktid 54 ja 57).

79 Lisaks ei saa Eurofound õiguspäraselt tugineda asjaolule, et Euroopa Andmekaitseinspektor oli võetud meetmetega rahul, kuna viimane lõpetas ainult oma teise uurimise, mis algatati Eurofoundi teate alusel, mitte aga hageja kaebuse alusel algatatud esimest uurimist, mis peatati kuni käesoleva kohtuastme menetlust lõpetava otsuse tegemiseni.

80 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et Eurofound rikkus ka abistamiskohustust.

81 Neil asjaoludel tuleb teise väitega nõustuda ja vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida hageja teisi väiteid, tõendite kogumist ja menetlust korraldava meetme taotlust, mille hageja esitas repliigis ja mis puudutas eelkõige Eurofoundi esindajate *ad litem* volituse esitamist. Mis puudutab lisaks Eurofoundi 25. novembri 2020. aasta taotlust tõendite kogumiseks personalieeskirjade artikli 90 lõikes 2 reguleeritud kaebuse kohta, mille hageja esitas 13. novembril 2020 seoses oma hindamisaruandega, siis piisab, kui tõdeda, et see ei puuduta ühtegi väidet, mida Üldkohus pidas vajalikuks analüüsida vaidlustatud otsuse tühistamise kontekstis, mistõttu ei ole seda vaja analüüsida. Sama kehtib repliigi 9., 10. ja 13. lisa kohta, mille vastuvõetamatusele Eurofound vasturepliigis tugineb.

Kahju hüvitamise nõuded

82 Hageja palub hagiavalduses hüvitada väidetav mittevaraline kahju, mis tuleneb nii tema isikuandmete avalikustamisest kui ka vaidlustatud otsusest. Repliigis väidab ta, et kostja vastuse lugemisel ilmsiks tulnud asjaolu, et tema ahistamise tõttu esitatud abitaotluse kogu sisu avalikustati Euroopa Andmekaitseinspektorile, ning süüdistav ja laimav toon, mida Eurofound samas vastuses kasutas, süvendas tema mittevaralist kahju, mida tuleb suurendada 200 000 euro võrra.

83 Eurofound väidab vastu, et nii hagiavalduses kui ka repliigis esitatud kahju hüvitamise nõuded on vastuvõetamatud ja igal juhul põhjendamatud.

Hagiavalduses esitatud kahju hüvitamise nõuete vastuvõetavus

84 Eurofound väidab ühelt poolt, et hagiavalduse ese ei vasta 21. juuni 2018. aasta kaebuse esemele, mistõttu on rikutud vastavuse põhimõtet, ja teiselt poolt, et hageja ei järginud nõuet ammendada enne kohtumenetlust kättesaadavad halduslikud õiguskaitsevahendid. Eurofound väidab eelkõige, et esiteks ei nõudnud hageja oma kaebuses vaidlustatud otsuse tühistamist osas, milles sellega jäeti rahuldamata tema kahju hüvitamise nõue, ja teiseks ei olnud tema kahju hüvitamise nõue osa selle kaebuse peamisest nõudest, vaid see oli sõnastatud ebamääraselt ja teise võimalusena. Ta väidab, et hageja täpsustas alles hagiavalduse esitamisel esimest korda, et 2. veebruaril 2018 esitatud kahju hüvitamise nõue puudutas mittevaralist kahju, mis tulenes nii tema isikuandmete avalikustamisest kui ka tema väidetavast ahistamisest, ning et 60 000 euro suurune summa jagunes 30 000 euroks kummagi kahjuliigi kohta. Lisaks, kuna kahju hüvitamise hagi on tihedalt seotud tühistamishagiga, tuleb see jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et tühistamishagi tuleb samuti lugeda vastuvõetamatuks või igal juhul põhjendamatuks.

85 Hageja vaidleb nendele väidetele vastu.

86 Kõigepealt tuleb märkida, et 21. juuni 2018. aasta kaebuse nõuded on sõnastatud peaaegu identselt hageja poolt hagiavalduses esitatutega (vt eespool punkt 11), mida möönab ka Eurofound kostja vastuse punktis 1.2.

87 Järgmiseks tuleb märkida, et kuigi hageja ei selgitanud 21. juuni 2018. aasta kaebuses, mis põhjusel ta muutis kahju summat võrreldes 2. veebruari 2018. aasta taotlusega, ei mõjuta see asjaolu kahju hüvitamise nõuete vastuvõetavust. Kohtupraktika kohaselt on etteheidete vastavus nõutav üksnes halduskaebuses ja hagis, et vältida eelkõige seda, et ametnik või teenistuja ei esitaks teatavaid etteheiteid või isegi kõiki neid etteheiteid alles kohtumenetluse staadiumis, mis tooks kaasa vaidluse kohtuvälise lahendamise võimaluse olulise vähenemise (vt selle kohta 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Wehrheim *vs.* EKP, T-100/18, ei avaldata, EU:T:2019:882, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

88 Lõpuks tuleb meenutada, et vastavuse põhimõtte eesmärk ei ole võimalikku kohtumenetlust rangelt ja lõplikult siduda, oluline on vaid, et liidu kohtule esitatud nõuded ei muudaks ei kaebuse alust ega eset (vt selle kohta 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Wehrheim *vs.* EKP, T-100/18, ei avaldata, EU:T:2019:882, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika). Viimati nimetatud küsimuses tuleb aga tõdeda, et 2. veebruari 2018. aasta taotlus, 21. juuni 2018. aasta kaebus ja hagi põhinevad samal alusel ehk mittevaralise kahju hüvitamisel.

89 Järelikult, kuna hageja on esitanud Üldkohtus vaidluspunktid, mis tuginevad kaebuses esitatud nõuetega samale alusele, siis on kahju hüvitamise nõuded vastuvõetavad.

90 Seda järeldust ei sea kahtluse alla argument, et kahju hüvitamise hagi tuleb jätta rahuldamata, kuna see on tihedalt seotud tühistamishagiga, mis tuleb omakorda rahuldamata jätta. Sellega seoses tuleb meenutada, et esimese ja teise väite analüüsist tuleneb, et hagi on põhjendatud.

91 Eeltoodut arvestades tuleb Eurofoundi esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Repliigis esitatud kahju hüvitamise nõuete vastuvõetavus

92 Eurofound väidab, et repliigis esitatud kahju hüvitamise nõuded tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, kuna ühest küljest põhinevad need uutel kahju väidetel, mis esitati esimest korda repliigi staadiumis, ja teisest küljest ei ammendanud hageja halduslikke õiguskaitsevahendeid enne nende kahju väidete alusel kohtumenetluse algatamist.

93 Hageja vaidleb nendele väidetele vastu.

94 Vastavalt kodukorra artikli 76 punktile e peab hageja hagiavalduses märkima oma nõuded. Seega võib põhimõtteliselt arvesse võtta üksnes hagiavalduses esitatud nõudeid ning hagi põhjendatust tuleb analüüsida üksnes hagiavalduses sisalduvatest nõuetest lähtudes. Kodukorra artikli 84 lõige 1 lubab esitada uusi väiteid tingimusel, et need tuginevad õiguslikele ja faktilistele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Kohtupraktikast ilmneb, et see tingimus kehtib *a fortiori* nõuete mis tahes muutmise suhtes ning kui ei esine õiguslikke ega faktilisi asjaolusid, mis oleksid ilmnenud kirjaliku menetluse ajal, saab arvesse võtta üksnes hagiavalduse nõudeid (vt 27. märtsi 2017. aasta kohtumäärus Frank *vs.* komisjon, T-603/15, ei avaldata, EU:T:2017:228, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika). Ühtlasi tuleb argumente, mis muudavad liidu vastutuse alust, käsitada uue väitena, mille esitamine on kohtumenetluse ajal lubamatu (vt 11. juuni 2019. aasta kohtuotsus TO *vs.* EEA, T-462/17, ei avaldata, EU:T:2019:397, punkt 236 ja seal viidatud kohtupraktika).

95 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et repliigis esitatud uued kahju hüvitamise nõuded põhinevad uutel kahju väidetel, mis muudavad liidu vastutuse alust, eelkõige mittevaralise kahju tekitanud asjaolusid, millele hageja hagiavalduses viitas. Hageja väidab nimelt, et tema toimiku kogu sisu avaldamine Euroopa Andmekaitseinspektorile 1. augusti 2018. aasta kirjas ning süüdistav ja laimav toon, mida Eurofound kostja vastuses kasutas, õigustavad tema väidetava mittevaralise kahju eest nõutud summa suurendamist.

96 Järelikult, kuna need uued kahjunõuded on administratsiooni poolt väidetavalt toime pandud rikkumiste tagajärg, tuleb nende suhtes läbi viia uus kohtueelne menetlus. Sellega seoses tuleb meenutada, et sellisel juhul peab see menetlus tingimata algama personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel esitatud taotlusega, milles teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusel palutakse see väidetav kahju hüvitada, ja vajaduse korral jätkuma taotluse rahuldamata jätmise otsuse peale esitatava kaebusega (vt selle kohta 25. märtsi 2020. aasta kohtumäärus Lucaccioni *vs.* komisjon, T-507/19, ei avaldata, EU:T:2020:118, punktid 54 ja 55).

97 Järelikult, kuna hageja ei järginud ega isegi algatanud sobivat kohtueelset menetlust nende rikkumiste vaidlustamiseks, on repliigis esitatud kahju hüvitamise nõuded vastuvõetamatud, mistõttu jäävad vastuvõetavaks ainult hagiavalduses esitatud nõuded.

Väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõude põhjendatus

98 Esiteks, mis puudutab vaidlustatud otsusest tulenevat mittevaralist kahju, siis tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on õigusvastase akti tühistamine iseenesest sobiv ja põhimõtteliselt piisav hüvitis kogu mittevaralise kahju eest, mida see akt võis põhjustada. Nii ei ole see siiski juhul, kui hageja tõendab, et ta kandis mittevaralist kahju, mis on tühistamise aluseks olevast õigusvastasusest eraldiseisev ja mida ei saa tühistamisega täielikult hüvitada (vt 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus BZ *vs.* komisjon, T-336/19, ei avaldata, EU:T:2020:21, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

99 Käesolevas asjas tuleb aga tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, miks ei saa seda kahjunõuet täielikult hüvitada väidetava kahju põhjustanud vaidlustatud otsuse tühistamisega.

100 Neil asjaoludel leiab Üldkohus, et vaidlustatud otsuse tühistamine hüvitab selle kahju sobivalt ja piisavalt, mistõttu tuleb kahju hüvitamise nõue jätta rahuldamata.

101 Teiseks, mis puudutab hageja isikuandmete avalikustamisega kaasnevat mittevaralist kahju, siis tuleb meenutada, et vastavalt ELTL artiklile 266 peab Eurofound võtma kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Lisaks peatati Euroopa Andmekaitseinspektori esimene uurimine, mis algatati hageja kaebuse alusel, kuni otsuse tegemiseni käesolevas kohtuastmes.

102 Seega, kuna Üldkohus ei saa ette kindlaks määrata ei selle uurimise järeldusi ega kohtuotsuse täitmiseks võetavaid meetmeid, mida arvestades võib hageja otsustada esitada uue kahju hüvitamise nõude, tuleb sellest avalikustamisest tuleneva mittevaralise kahju hüvitamise nõue jätta enneaegselt esitamise tõttu rahuldamata.

103 Kõike eeltoodut arvestades tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, milles sellega jäetakse rahuldamata hageja abitaotlus, ja jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

Kohtukulud

104 Kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Kui aga kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Üldkohus otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.

105 Kuna antud asjas hagi põhiosas rahuldati, tuleb asjaolusid õiglaselt hinnates otsustada, et Eurofound kannab lisaks enda kohtukuludele ka hageja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. **Tühistada 22. märtsi 2018. aasta otsus, mille on koostanud ja allkirjastanud haldusväline advokaadibüroo ning mis käsitleb AH abitaotlust seoses tema isikuandmete avalikustamisega.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Jätta Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Sihtasutuse (Eurofound) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja AH kohtukulud.**

Kanninen Półtorak Stancu

Kuulutatud avalikul kohtuistungil Luxembourgis 8. septembril 2021.

Allkirjad